

List 2/2025

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Po Mariji k Jezusu

Kaj pomeni to: brezmejna ljubezen do Brezmadežne? Brezmadežna je v ljubezni združena z Bogom, tako da je povišana nad vse svetnike, angele, nadangele, kerube in serafe. Torej nas brezmejna ljubezen do nje vodi nad vse drugo. Kaj pomeni brezmejna ljubezen do Brezmadežne? Ona je Bogu najbližja. Pa mi? Če se bližamo njej, se s tem bližamo samemu Bogu.

sv. Maksimilijan Kolbe

Brezmejna ljubezen do Brezmadežne

Po Mariji k Jezusu: Pot, ki vodi naravnost v Srce Boga

Sveti Maksimilijan Kolbe je v preprost stavek ujel najglobljo teološko in duhovno resnico: Po Mariji k Jezusu. To ni le pobožna misel, temveč življenjski program. Marija ni ovira med človekom in Bogom – je najkrajša in najsvetejša pot. V njej Bog sam vstopi v svet, v njej postane človek. In prav zato tudi mi, po njej, pridemo najbližje Bogu.

Kaj pomeni ta pot? Da se ne bližamo Jezusu mimo Marije. Da se ne trudimo zgraditi odnosa z Bogom mimo tiste, ki mu je bila najbolj zvesta, najbolj čista, najbolj prežeta z Božjo voljo. Ljubezen do Marije ne odvraca srca od Kristusa – nasprotno – poglobi ga, očisti ga, usmeri ga vanj z večjo predanostjo in gotovostjo.

Brezmejna ljubezen do Brezmadežne – kaj to pomeni?

Brezmejna ljubezen pomeni ljubezen brez pogojev, brez zadržkov, ljubezen, ki se ne boji biti popolnoma izročena. Sveti Maksimilijan je trdil, da se nikoli ne moremo bati, da bi Marijo preveč ljubili, ker je nikoli ne bomo ljubili bolj kot Jezus sam. Če On, Božji Sin, ljubi svojo Mater z brezmejno sinovsko ljubeznijo, potem smo tudi mi povabljeni, da stopimo v to ljubezen – ne kot tekmeci, ampak kot sinovi in hčere iste Matere.

Ljubezen do Brezmadežne ni čustvena navezanost. Je duhovna drža – odprtost za milost. Ljubiti Brezmadežno pomeni hrepeneti po čistosti srca, po uresničevanju Božje volje v vsem, po svetosti, ki ni hladna

popolnost, ampak goreča ljubezen. Ljubiti jo pomeni iskati Boga tako, kot ga je iskala ona – z vsem srcem.

Kdo je Brezmadežna?

Brezmadežna ni samo naslov, ni samo nauk naše vere. Je resničnost. Marija je v polnosti združena z Bogom, ker ni bilo v njej nobene-ga greha, nobenega upora proti Njegovi volji. Ona je čista, ona je prostor, kjer Bog počiva. Zato je tudi najbližje Bogu – bližje kot vsi angeli in svetniki.

Sveti Maksimilijan nas vabi, da vstopimo v to duhovno logiko: če hočemo biti bližje Bogu, se moramo bližati tistemu, kar je Njemu najbližje. Če je Marija Bogu najbližja, potem bo ljubezen do nje najzanesljivejši način, kako priti k Njemu.

Mi in Marija – gibanje proti Bogu

Vprašanje sv. Maksimilijana je izziv: Pa mi?

Smo se pripravljene bližati njej? Ji zaupati?

Se pustiti voditi? Brezmejnja ljubezen do Mari-

je pomeni, da se odločimo, da bo ona tista, ki bo oblikovala naše srce po vzoru Jezusovega Srca. Mi nismo poklicani le k občudovanju Marije, ampak k posnemanju njene vere, njene pokorščine, njenega zaupanja, njene vdanosti.

Vsakič, ko se odločimo, da bomo ljubili Marijo – ne le s čustvi, ampak z dejanji, z molitvijo, s premišljevanjem njenega življenja, z izročanjem sebe v njeno varstvo – v resnici odpremo vrata, da v nas vstopi Jezus sam.

Ljubiti Brezmadežno – postati sveti

Nazadnje je tu najgloblji pomen vsega tega: ne gre le za osebno pobožnost, ampak za svetost. Ljubiti Brezmadežno pomeni živeti za Boga, tako kot ona. Pomeni se osvoboditi sebičnosti, greha, navezanosti, pomenkovanja vere – in se izročiti. Pomeni reči »Zgôdi se!« vsak dan. Pomeni, da dovolimo Mariji, da nas vodi v polnost življenja – ne z močjo, ampak z ljubeznijo.

Molitev

Marija, Brezmadežna, Tebi izročam vse.
Ti si z Bogom eno v ljubezni, v pokorščini, v popolni svetosti.
Nauči me ljubiti, kot si ti ljubila.
Nauči me iskati Jezusa, kot si ga ti iskala.
Po tebi, o Marija, želim priti k Jezusu – ne mimogrede, ampak z vsem srcem.
Naj bo moja ljubezen do tebe most, ki me vodi k Njemu,
kjer bom tudi sam-a postal-a brezmadežen-a v Njegovi ljubezni.
Amen.

*Ugaša dan in sliši se večerni zvon,
Pri srcu pa ostaja v tišini čuden dvom.
Ako zares trpljenja pot le vodi v pravo smer,
Na kaj naj gledam, da ne padem preko vseh ovir?
Je moja pot res prava, ko vendar trnja se bojim?
Enkrat in spet in znova se v strahu izgubim ...*

*Nekoč v začetku in kot poslan pred dvakrat tisoč let,
Edini Bog ustvaril in s križa smrtjo odrešil je naš svet.*

*Ostajam torej zvesta veri v vse, kar On uči,
Saj tudi sled trpljenja končno v luči zažari.
Radost neskončna se po strašni smrti razplamti,
Angelov vojska namreč kamen groba odvali.
Moj Bog, Gospod moj in Odrešenik vseh nas
Otel nas zla je greha in usmiljenja povzdignil glas.
Tema naj dvoma torej zdaj in vedno se zgubi -
Iz Kristusovih ran lahko prav vsak vso moč dobi.*

Olga Pelaj

Upanje kot notranji kompas

Jubilejno leto nas uči, da ni dovolj zgolj upati – potrebno je romati v upanju. Ko se človek odloči za romanje, je to zunanji izraz notranjega "da" Božjemu klicu. Ostaja pa srce pozvano, da se napaja na izviru upanja, ki je Kristus.

Okrepi držo romanja in s tem tudi upanja v tem svetem letu!